

Cursul 1

Lecția 7

A doua cale – Bodhichitta

Vom vorbi despre a doua cale din cele **trei căi principale**: bodhichitta sau “aspirația spre iluminare”.

Jangchub kyi sem

བྱང་ཆུབ་ཀྱི་སེམས།

jangchub kyi sem

Jangchub este unul dintre cuvintele care înseamnă iluminare

Jang = purificare, curățare, eliminare. Adică iluminarea are acest aspect de eliminare a obstacolelor, de curățare a karmei negative, de curățare a afecțiunilor mentale.

Chub = lărgirea acestor cunoștințe

Sem = minte

Cu alte cuvinte: ***aspirația de iluminare sau
mintea ce aspiră să ajungă la iluminare.***

În limba sanscrită Bodhichitta.

Bodhi = iluminare

Chitta = minte, conștiință.

Adică: ***minte iluminată.***

Va trebui să nu confundăm mintea iluminată, mintea lui Buddha cu mintea cuiva care nu este iluminat, dar care aspiră spre iluminare - cineva care și-a trezit dorința de a-și elimina afecțiunile mentale și de a ajunge la perfecțiunea spirituală, pentru ca să poată fi de folos întregii creații.

Legătura dintre renunțare și Bodhichitta.

Cel care a ajuns la renunțare, înțelege ce înseamnă suferința, a observat bine realitatea în care trăiește, a înțeles bine cele șase forme de suferință despre care am vorbit și înțelege multe altele. Deja el dorește să nu mai sufere sub nici o formă, să iasă din ciclul vieții și al morții.

Je Tsongkapa spune:

Când această aspirație va fi intensă, zi și noapte, numai atunci vom ști că am ajuns la renunțare.

Deja nu mai suntem preocupați de lucrurile materiale, pentru că înțelegem inutilitatea lor. Orice lucru bun în această lume este de moment și trecător. El nu mă poate ajuta cu adevărat și nici nu-l pot avea o veșnicie.

Bodhichitta preia această înțelegere și o amplifică. Adică ceea ce mi se întâmplă mie, se întâmplă tuturor ființelor. Toate ființele din univers se găsesc în aceeași situație ca și mine. Și chiar dacă le este bine momentan sau suferă, în continuare trec prin ciclul vieții și al morții.

Continuă să trăiască o viață de urcușuri și coborâșuri, fără nici cel mai mic control asupra ei. Sunt înlănțuite de samsara datorită faptelor lor, a neînțelegerii realității pe care o trăiesc, datorită reacțiilor greșite la ceea ce se întâmplă în jurul lor. De aceea sunt nevoite să sufere.

Bodhichitta spune: *doresc să mă ridic și să mă dezvolt spiritual astfel încât și eu și toți ceilalți să ieșim din suferință. Voi învăța să ies din suferință pentru a putea să-i îndrum și pe ceilalți să iasă din suferință.*

Legătura dintre renunțare și bodhichitta este același sentiment de compasiune:

- în renunțare compasiunea este îndreptată asupra mea, asupra suferinței mele
- iar în bodhichitta compasiunea este îndreptată asupra semenului meu. Ce sufăr eu, suferă și alții.

Bodhichitta este scopul înalt. Există trei scopuri:

- scopul îngust = dorința de a ieși din tărâmurile inferioare, dorința de a nu ajunge în infern.
- scopul de mijloc = dorința de a ieși din samsara. Renunțarea are aspectul de mijloc.
- scopul înalt - Ce spune? Împreună cu mine sunt toți ceilalți. De fapt, nu are rost să ies singur, pentru că atât timp cât ceilalți suferă în jurul meu, nu mi-am eliminat cu adevărat suferința.

(Adevărata) Bodhichitta ultimă (supremă)

Bodhichitta este o realizare spirituală de primul grad, o realizare extraordinară, ieșită din comun. Ați dezvoltat bodhichitta se petrece la fel de rar ca și perceperea vacuității. La Bodhichitta se ajunge cu mult mai târziu, numai după o practică intensă și profundă a compasiunii însoțită de înțelepciune.

Atunci când cineva ajunge la Bodhichitta, el va deveni un Bodhisattva.

Bodhichitta apare în meditația profundă de deschidere a inimii.

Când toate energiile ce curg (trec) prin corpul nostru vor ajunge în canalul principal, chakra inimii noastre se deschide și pentru câteva clipe vom fi în aceeași stare de conștiință a lui Buddha. Buddha în mod permanent este în contact direct cu toate ființele. Știe exact ce nevoi au și cum pot fi ajutate. Minte lui Buddha este tot timpul cu noi.

Bodhisattva încă nu a ajuns la iluminare, dar ceea ce îl face să devină bodhisattva este experiența de a veni în contact direct cu toate ființele din univers. El le poate percepe, le poate simți, le cunoaște mintea, le simte durerea. Este o experiență fizică, în care lumina izbucnește din inima lui și îl leagă de fiecare ființă în parte. O întâlnire intimă cu mintea tuturor ființelor vii din univers.

Aceste momente vor trece, pentru că încă nu am devenit Buddha, dar din această clipă vom ști foarte clar care este semnificația vieții și că singurul lucru important este de a servi (a sluji) toate ființele. Tot ceea ce vom face de acum înainte este de a le învăța, pe orice cale, cum să iasă din suferință. Vom face tot ceea ce este posibil: fie că vom traduce învățăturile, sau le vom prezerva, fie că vom scrie, sau vom merge la retreat pentru a ne adânci cunoașterea și a ne dezvolta abilitățile, fie că vom întemeia o generație de elevi care să ducă mai departe înțelepciunea, sau fie de a ridica mănăstiri. Toate aceste lucruri le-a înfăptuit Je Tsongkapa. Un astfel de om nu va cunoaște nici o clipă de odihnă. Pentru că singurul lui scop este de a face bine în lume. Nimic altceva nu va mai fi important.

Aceste clipe sunt cele care ne vor transforma în bodhisattva. Aceasta este o mare realizare spirituală care nu se va pierde niciodată. Ea ne va însoți în viața următoare.

Fiindcă veni vorba, au fost puține cazuri de persoane care au ajuns la bodhichitta înainte de perceperea vacuității. Dar în general, cel care este pe calea Mahayana și încă nu a ajuns la bodhichitta, dar a ajuns la momentul în care percepe în mod direct vacuitatea, în același timp va percepe și bodhichitta. Pentru că acest eveniment este însoțit și de deschiderea inimii.

Bodhichitta aparentă (artificială)

Înainte de bodhichitta ultimă, există bodhichitta “trestiei de zahăr”. Bodhichitta aparentă este comparată cu trestia de zahăr. Trestia de zahăr este dulce dar goală pe dinăuntru, adică are gustul Bodhichittei, dar încă este goală. Este ca atunci când începem să ne dezvoltăm compasiunea și dorința de a-i ajuta pe ceilalți.

Cu alte cuvinte, încă nu am ajuns la acel sentiment copleșitor, profund care se creează în timpul meditației și care ne domină viața, dar avem un început al lui. Vom trăi din ce în ce mai multe momente în care ne vom comporta cu compasiune și vom acorda ajutor semenilor noștri.

În budism se spune: „Prefă-te, până când vei reuși!”. Fake it, fake it, `til you make it! Comportă-te ca și când ai iubi oamenii și va veni ziua când îi vei iubi cu adevărat.

De exemplu, mi s-a spus că dacă mă voi îngriji de alții, voi progresa. Atunci voi spune: ok, cu toate că în mod firesc mă îngrijesc mai întâi de mine, voi încerca să mă îngrijesc mai întâi de ei. În acest caz nu fac ceva “firesc”, acționez puțin forțat pentru că am înțeles că acest lucru mă va ajuta să evoluez. Cu toate că acest mod nu este un mod natural în care acționez, pentru că nu sunt obișnuit(ă) cu aceste lucruri, încet - încet mă voi deprinde să acționez în favoarea semenului meu.

Obiceiurile pe care ni le-am format nu ne servesc. Cum știm asta? Pentru că încă suferim. Va trebui să exersăm noi obiceiuri care deocamdată nu sunt firești, pentru ca ele să devină a doua noastră natură.

Atunci când conștiința noastră este pătrunsă de bodhichitta se spune că este ca o apă ce se infiltrează.

În budism se spune că mintea nu se poate ocupa în același timp de două lucruri. De ce? Când cineva stă în fața noastră, deja ni se formează o părere despre el, pentru că suntem obișnuiți să analizăm foarte repede. Dar în realitate, în fiecare clipă, mintea este ocupată de un singur obiect.

Atunci când ne referim la mintea pătrunsă (îmbibată) de bodhichitta, toate acțiunile noastre vor fi îndreptate înspre binele celuilalt. Cel care are bodhichitta ultimă nu va trebui să-și amintească: „Aaa! Stai puțin! Acum trebuie să-l ajut pe semenul meu!”. Mintea lui se va gândi în permanență la celălalt. În cursul 2 [ACI 2] aceste noțiuni sunt prezentate pe larg.

Maestrul Shantideva ne vorbește de beneficiile bodhichittei. El a scris cartea “Manualul unui Bodhisattva” sau “Viața unui Bodhisattva”. El ne spune: „Dacă vreți să ajungeți la iluminare, trăiți și respirați precum un Bodhisattva.”

Strofa 6

***Atât de mică și firavă este binefacerea mea,
Ce altă virtute mai nobilă voi putea găsi,
Ca forța imensă a răului să o poată birui,
Dacă nu aspirația spre iluminare?***

Maestrul Shantideva ne spune: înțeleg că samsara este suferință și doresc să ies din ea, dar cum pot ieși eu din ea? Pentru asta am nevoie de un cumul imens de binefaceri, de un munte de binefaceri pentru a ajunge la nivelul lui Buddha.

Cu toate că suntem oameni buni, Shantideva ne spune că bunătatea pe care o facem este "atât de mică și firavă". Ea nu are forța necesară. El ne spune: „unde voi putea găsi acea putere care să elimine forța imensă a răului din lume?”

Despre ce rău ne vorbește? El se referă la karma pe care am acumulat-o. Pentru că numai karma va continua să ne învârtă în roata vieții. Numai ea ne leagă de suferință. Dacă vrem să ieșim din ea va trebui să învățăm să-i anihilăm forța.

Cum vom putea face asta? Unicul mijloc de a ieși din suferință este aspirația spre iluminare.

Nu vom putea ieși niciodată din samsara dacă nu ne vom dezvolta dorința de iluminare. Deoarece este foarte greu să biruim puterea răului (păcatelor) pe care am acumulat-o noi înșine.

Strofa 7

***Multe veacuri, toți Buddha
Au contemplat, și au văzut
Că atingerea rapidă a fericirii supreme.
Benefică este ea ființelor nenumărate.***

Maestrul Shantideva spune că toții Buddha sunt plini de compasiune pentru noi toți și cu toții doresc să ieșim din suferință. Și astfel ei au început să reflecteze asupra întrebării cum să ne ajute. Multe veacuri au reflectat. Au găsit răspunsul și anume: că există o singură cale de a ieși din suferință și aceea este atingerea iluminării complete.

Aspirația către iluminare este departe de obținerea stării de iluminare. În poveștile despre viețile anterioare ale lui Buddha (*Jakata Tales*) se spune că lui Buddha i-a luat mulți eoni pentru a ajunge la iluminare.

Din momentul în care s-a ajuns la Bodhicitta finală și până în momentul obținerii corpului de lumină, trebuie depus mult efort. De aceea se spune "atingerea rapidă", în comparație cu timpul

petrecut în nenumăratele vieți. Veștile bune sunt că există tantra, profesori de tantra și că se practică tantra.

Tantra este mijlocul prin care se poate ajunge la iluminare pe parcursul unei singure vieți. Acest lucru se denumește “într-o clipită”. A ajunge la iluminare într-o singură viață față de numărul infinit de vieți.

Pentru a intra în Tantra, nu este nevoie de a obține mai întâi bodhicitta; [e necesar] să se vină cu o bază bună în a practica și cu o minte finală, dar [care] va trebui să fie pură. Această puritate a minții vine din dorința de a ajunge la iluminare pentru binele tuturor ființelor, adică din bodhicitta.

Aspirația neîncetată de a aduce fericire tuturor.

Strofa 8

***Aceia ce doresc să distrugă multiplele
Forme de suferință din existența condiționată,
Și durerea din inima a tot ce-i viu, să o îndepărteze
Și de a le aduce lor, fericirea sub orice fel și chip
Dorința de iluminare nu o vor abandona niciodată.***

Cel ce simte compasiune pentru toate ființele din univers și nu mai suportă suferința acestora, va face totul să le facă fericite. Și cine dorește acest lucru niciodată nu va abandona dorința de a ajunge la iluminare. Este acea dorință neîncetată de a elimina suferința și de a aduce fericirea.

Copiii tuturor Buddha

Strofa 9

***Și chiar dacă ei sunt încă deprimati, și
În continuare, în al vieții ciclu încătușați,
Aceia care în inimile lor, dorul de iluminare și-au intensificat,
Pe dată vor deveni copiii celor iluminați
Și de toți îngerii și locuitorii lumi, vor fi venerați.***

El spune că există bodhisattva care încă trăiesc în samsara, care încă nu au perceput vacuitatea, dar care și-au dezvoltat în inimile lor bodhicitta adevărată (ultimă), aceștia, în ochii celor iluminați (adică toți Buddha) devin ca și copiii lor. Adică toți Buddha au multă afecțiune și iubire pentru ei.

Asta înseamnă că toți Buddha îi iubesc pe ei mai mult ca pe noi? Nu, dar aceste persoane sunt foarte aproape de iluminare.

Nu demult am vorbit de metafora în care Buddha este comparat cu soarele. Cine stă în umbră, soarele nu-l poate atinge. Asta nu înseamnă că Buddha nu vrea să ne lumineze, dar noi nu suntem suficient de puri și nu putem veni în contact cu ceea ce Buddha dorește să ne ofere.

Dar Bodhisattva care și-a dezvoltat bodhichitta, sentiment ce este foarte profund, este mult mai apropiat de Buddha și de aceea poate absorbi mai mult iubirea lui Buddha.

Venerare

Maestrul Kamalashila îi aseamănă cu diamantul în comparație cu aurul. Sunt mulți oameni care fac bine în lume. Aceștia sunt precum aurul, dar un Bodhisattva care a ajuns la bodhichitta însoțită de înțelepciune este ca un diamant. Ei nu au asemănare, sunt atât de rari și este imposibil să distrugi ceea ce au obținut.

De aceea ei sunt demni de a fi venerați de toate ființele și de toți îngerii. Dacă am întâlni un Bodhisattva, ar trebui să cădem la picioarele lui.

Aurul alchimistului

Strofa 10

***Păstrează ferm în inima ta “dorința de iluminare”
Ca pe elixirul magic suprem, ce schimbă în aur totul,
Pentru că transformă corpul tău necurat, pe care l-ai luat,
În corpul sublim a lui Buddha, de neegalat.***

Maestrul Shantideva spune că cel care și-a dezvoltat dorința de iluminare, în mod sigur va ieși din samsara. Cine a ajuns la bodhichitta finală, la această aspirare autentică de a ajunge la iluminare pentru binele tuturor ființelor, va ieși din suferință.

El, mai are nevoie de încă multă practică, pentru că nu a ajuns să perceapă vacuitatea. Chiar și cel care a experimentat în mod direct vacuitatea va trebui să continue să exerseze, dar deja drumul lui este neted și sigur către ieșirea din samsara.

Este ca elixirul alchimistului ce transformă orice metal în aur. O parte din Mahașide erau alchimisti. Se spune despre Nagarjuna că putea să transforme orice în aur, iar în felul acesta își putea permite să-și finanțeze activitățile dharmice. Putea controla elementele și putea să devină invizibil.

Maestrul Shantideva spune: așa cum elixirul transformă lucrurile în aur, așa și dorința de iluminare va transforma corpul, cele 5 agregate impure în corpul sublim a lui Buddha.

Eliberarea din pribegie

Strofa 11

***Păstrează ferm în inima ta “dorința de iluminare”.
Căpitanul lumii, a cărui minte este nelimitată,
A cercetat profund și a constatat cât de prețioși
Sunt cei ce doresc din pribegie să se elibereze.***

Maestrul Shantideva ne roagă să practicăm bodhichitta. Cine este căpitanul lumii, a cărui minte este nelimitată? El este Buddha. El a observat că toți cei care doresc să iasă din pribegia samsarei au o valoare inestimabilă. Noi rătăcim prin samsara, fără să avem nici un control și singurul drum de eliberare este drumul bodhicitei.

Copacul veșnic verde (peren)

Strofa 12

***Toate celelalte virtuți ca planta musa sunt.
După ce dau roade, ele se veștejesc și cad.
Numai dorința de iluminare este un copac peren
Ce înflorește și dă fructe permanent
Și din contră - el crește neîncetat.***

Planta musa este un bananier ale cărui fructe apar odată pe an și sunt scurte, verzi și groase. Așa și karma: sămânța încolțește, vlăstarul a ieșit, se dezvoltă și devine pom, în timp ce sămânța dispăre. Din momentul în care cauza a dat un rezultat (a produs un efect), aceasta dispăre și din nou rezultatul va determina o altă cauză, cauza va determina un alt efect, și așa mai departe. Toată viața noastră este determinată de un lanț karmic de cauze și efecte, ce nu poate fi controlat. Suntem mereu împinși de valurile karmei, de nestăpânit.

El spune că, dimpotrivă, dorința de iluminare este precum pomul veșnic verde, ce permanent dă roade, nu se veștejește niciodată și, mai mult, crește neîncetat. De ce se întâmplă asta?

Pentru că un Bodhisattva își servește semenii în permanență, fapt care îi amplifică tot timpul karma. El se folosește de puterea întregii creații, pentru că puterea karmică se datorează obiectului față de care acționăm.

Atunci când dau o bomboană cuiva, voi face asta înțelegând:

- că acum dăruiesc bomboana,
- că în același timp îmi creez karma, ca în viitor să primesc ceea ce voi dori,
- și de asemenea voi dedica această faptă: "Datorită faptei mele de a dăruia acum, eu semăn în inima mea sămânța dăruirii pe care o dedic iluminării mele. Datorită generozității mele, fie să pot ajunge la iluminare pentru a dăruia veșnic întregii creații."

Dacă obiectul meu va fi întreaga creație, și dacă am dedicat fapta în acest fel, voi acumula o energie extraordinară.

„Și din contră - el crește neîncetat”, este exact modul în care se produce abundența în lume. Tot belșugul vine din binefaceri, din fapte de caritate. El nu vine de la ministerul de finanțe. Și toate lipsurile din lume vin din a nu dăruia, din lipsa generozității.

Bodhicitta purifică karmele grele.

Strofa 13

***La fel ca și cel ce se bizuie pe eroul luptător, când tremură de frică,
Sau cel care fapte extrem de rele a comis
Pe dată va fi salvat, dacă pe dorința de iluminare s-a bazat.
Dacă această înțelegere este în inima ta,
Ce te împiedică să te sprijini pe ea?***

În versul "La fel ca și cel ce se bizuie pe eroul luptător, când tremură de frică", autorul spune că "oamenii care tremură pentru viața lor, angajează un bodyguard pentru a-i apăra".

La fel acționează și cei ce au comis infracțiuni grave (și cu toții am comis), numai că singura diferență este că ei nu mai țin minte, pentru că au trăit de atât de multe ori, atât de multe vieți; în momentul în care ei și-au dezvoltat dorința de iluminare sunt imediat salvați.

Acest lucru nu înseamnă că ni s-au șters și toate afecțiunile mentale, dar binefacerea acumulată ne va scoate din samsara. Singurul lucru care ne-ar putea salva, este aspirația către iluminare.

Avantajele Bodhichitiei

Maestrul Shantideva, în aceste strofe, ne-a enumerat avantajele bodhicitiei. În continuare vom vorbi despre ele pe scurt.

1. Bodhichitta este cauza care va determina atotcunoașterea.

དགེ་བ་རྣམ་མཁྲིན་གྱི་རྒྱུ།
ge-ba nam-kyen gyi gyu

GE - WA NAM - KYEN GYI GYU
bună faptă omnisciență a cauză

Bodhichitta, acest sentiment extraordinar de iubire necondiționată și compasiune pentru toți ceilalți, este cauza care va determina atotcunoașterea. Ce înseamnă atotcunoașterea? A ști exact ceea ce are nevoie fiecare ființă, pentru a o putea ajuta. Dar înainte de a ști ce se întâmplă în mintea fiecăruia, va trebui să ne apropiem de el, la fel cum o mama învață să-și cunoască pruncul care încă nu vorbește, pentru a-i satisface nevoile.

Bodhichitta, iubirea necondiționată, creează o legătură cu celălalt. Această legătură creată va fi cauza karmică a cărui rezultat va fi atotcunoașterea, mintea atotștiutoare, mintea lui Buddha. Conștiința lui Buddha nu poate fi niciodată atinsă fără Bodhichitta.

Cei care nu sunt pe calea mahayana, calea cea mare a aspectului larg și sunt centrați pe ei însuși, vor putea ajunge la Nirvana. Exista posibilitatea de a ajunge la Nirvana și fără bodhichitta. Dar ei nu vor putea atinge atotcunoașterea, iluminarea completă a lui Buddha, pentru că le lipsește această conexiune cu toți ceilalți.

În tradiția budistă, această Nirvana este denumită Nirvana Inferioară. Budiștii se roagă pentru a ieși din samsara și de a nu ajunge la Nirvana Inferioară. Este adevărat că cel care a ajuns la Nirvana, va simți multă plăcere, pentru că și-a eliminat toate afecțiunile mentale. Oamenii din jurul lui vor continua să sufere pentru că nu și-a dezvoltat abilitățile ca să-i poată ajuta. Într-un final, Buddha va veni și îl va trezi din această stare, după care din nou va trebui să practice.

Există 10 nivele de Bodhisattva (bhumi). Cu greu am distinge între un Bodhisattva de nivelul 8 și Buddha. El este ca un Înger, care încă se află în samsara. Pe această treaptă el poate ajunge la Nirvana, pentru că și-a eliminat aproape toate afecțiunile mentale, este foarte pur.

Bodhisattva poate să stea în meditație și să treacă deja în Nirvana. Dacă el urmează calea mahayana, datorită mării lui compasiuni pentru toate ființele va spune: „Încă mai am drum de parcurs pentru a ajunge cât mai sus, pentru a putea fi în stare să ajut”. Cel care a ajuns la Nirvana Inferioară se numește Arhat.

2. Toți îngerii și locuitorii lumii se vor prosterna în fața lor.

ཧྲ་མི་ཇཉལ་གྱུར་འོས་བ།

hla mi chak jar u-pa

HLA - MI	CHAK	JAR	U-PA
înger om	prosternare către	a fi	demn

Dacă suntem generoși și în același timp mintea [noastră] este îndreptată spre binele tuturor ființelor, [acest lucru] va da multă forță actului de dăruire. Un Bodhisattva este o binecuvântare imensă pentru întreaga lume.

A sprijini un Bodhisattva va mări efectul binefacerilor mele. **Dacă îmi ajut Lama, îl sprijin în actele lui de binefacere (Lama care este o mare binecuvântare pentru toți), voi acumula multă karmă pozitivă. De aceea se spune că obiectul cel mai înalt, este cel care conduce ființele către iluminare, care mă conduce pe mine la iluminare.**

A răni un Lama sau a face rău unui Bodhisattva, este o karmă extrem de grea. Mai grea decât a răni pe cineva aiurea.

3. Chiar dacă va apărea o afecțiune mentală, ea va avea o influență mică datorită Bodhichitei.

Dacă avem bodhicitta în inimă, dar încă nu am ajuns la Nirvana, suntem în continuare sub influența afecțiunilor mentale. În mod normal, ele provoacă multe pagube. Dar în această situație chiar dacă ar apărea una, puterea ei de manifestare este foarte mică.

Cum putem vedea pagubele unei afecțiuni mentale? Deteriorarea sănătății, a frumuseții. Oamenii nu pot să stea în preajma unui om supărat, de exemplu.

Una dintre cele mai grele daune ale supărării, pe care nu o vedem, este distrugerea “rădăcinii binefacerii”. Aceste clipe de supărare sunt cele care ne provoacă îmbătrânirea, bolile și moartea noastră.

Pagubele supărării se acumulează încet-încet, fără să ne dăm seama. Acest lucru nu se va întâmpla unui Bodhisattva, care și-a dezvoltat bodhicitta. Datorită iubirii lui pentru toate ființele, chiar dacă acesta se va enerva, supărarea lui nu va avea aceleași efecte distrugătoare pe care altcineva normal le-ar simți.

4. Chiar și un act mic de bunătate va deveni o cauză de iluminare.

དག་བ་ཚུང་ཟང་ཐེག་ཆེན་གྱི་ཆོས།

ge-wa chung-se tek-chen gyi chu

GE -	WA	CHUNG-SE	TEK-CHEN GYI	CHU
bună	faptă	cea mai mică	Mahayana a	Dharma

Deoarece Bodhisattva este motivat în permanență de binele întregii creații, mintea lui fiind impregnată de bodhicitta, chiar și atunci când va face o binefacere cât de mică, el va acumula multa karmă, iar fapta lui va deveni cauza care va determina atingerea iluminării.

De exemplu, când un Bodhisattva dă de mâncare unei vrăbioare, fapta lui mică va avea un efect imens asupra drumului lui spre iluminare.

5. Și cea mai mică faptă în activitatea lor conduce spre iluminare.

གྱེ་སེ་ཀྱི་ཆུ་པ།

gye-se kyi chu-pa

GYEL-SE	KYI	CHU-PA
Bodhisattva	a	activitate

Orice activitate cât de mică, cum ar fi spălatul dinților, va deveni cauza iluminării. De ce? Un Bodhisattva nu-și spală dinții pentru el însuși, ci pentru a-și menține dinții sănătoși și implicit pentru a-și menține sănătatea corpului, ca să poată servi, ajuta pe toți ceilalți.

Orice faptă trivială va contribui la iluminarea lui. O astfel de persoană, datorită bodhicittei, va acumula neîncetat karma care îl va conduce la realizarea finală: iluminarea.

6. Pe dată ei devin copiii celor iluminați.

སངས་རྒྱལ་ལྷན་སྐྱེ་སྲིད་སྲོལ་ལ།

sang-gye nam kyi se-su gong

SANG-YE NAM	KYI	SE - SU	GONG
Buddha (plural)	de ei	fiu - fică	considera

Toți Bodhisattva sunt foarte iubiți de toți Buddha și considerați ca fiind ca și copiii lor.

7. Toți ceilalți Bodhisattva văd în ei frați și surori.

བྱང་ཆུབ་སེམས་པ་རྣམས་ཀྱི་སྲུ་དུ་དགོངས།

jang-chub sem-pa nam kyi pun du gong

JANG-CHUB SEM-PA	NAM	KYI	PUN	DU	CONG
Bodhisattva	(plural)	a	frate / soră	ca/precum	consideră

Cel care a devenit un Bodhisattva va intra într-o mare familie, formată din toți Buddha și numeroși Bodhisattva. Toți Bodhisattva îi vor considera pe noii veniți ca fiind frații sau surorile lor.

8. Cine are bodhicitta, va urma calea cea mare, Mahayana.

ཐེག་ཆེན་ལ་བཞུགས།

tek-chen la shuk

TEK	CHEN LA	SHUK
yana	maha în	au intrat

Bodhicitta este aspectul lărgit al mării căi. Numai cel care a ajuns la bodhicitta, pășește cu adevărat pe calea cea mare, deci a intrat în Mahayana.

9. Cine are bodhicitta, va reuși în practica tantrică (va deveni Buddha pe parcursul unei vieți).

ཚེ་གཅིག་ལ་སངས་རྒྱལ།

tse chik la sang-gye

TSE - CHIK LA TSANG - GYE
viață una în a deveni Buddha

Cel ce are bodhicitta este apt de a practica tantra și de a reuși în tantra.

Practica tantrică permite atingerea iluminării într-un timp foarte scurt, chiar și pe parcursul unei singure vieți sau în cel mult 16 reincarnări, care toate vor fi minunate. Și asta este nimic față de numărul infinit de vieți pe care le-am avut.

Chiar și cel care nu a ajuns la bodhicitta, poate intra în tantra și poate ajunge la realizări pe parcursul unei singure vieți, dacă este înzestrat și dacă pe parcursul practicii sale continuă să-și dezvolte bodhicitta.

Cine va veni cu mintea centrată pe el însuși, nu va avea nici o șansă în tantra. Este ca și când am lua o doză mare de morfină care ne-ar putea omorî. De aceea se spune ca tantra este un medicament foarte puternic.

10. Cine are bodhicitta, întrece prin strălucirea lui pe toți **“Cei ce ascultă (ascultătorii)” și pe “Self-Made Buddha - Cei ce au devenit Buddha prin puterile proprii” - cei ce singuri au devenit Buddha.**

ཉན་རང་བྱིས་གཞོན་པ།

nyen rang sil-gyi nu-pa

NYEN - RANG SIL-GYI NUN-PA
ascultător self-made Buddha a întrece prin strălucire

Cei ce urmează calea hinayana, sau aspectul îngust, practica lor este focalizată pe ei însuși. Hina înseamnă calea de jos. Ea nu este o cale inferioară, este inferioară față de căile de deasupra ei. Numele căii creează confuzie. Calea nu este deloc inferioară, pentru că cei ce o practică ajung la realizări foarte înalte, numai că accentul în practica lor se pune pe **ieșirea lor** din suferință.

Calea hinayana cuprinde două grupe principale și anume “**Cei ce ascultă**” și “**Cei ce au devenit Buddha prin puterile proprii**”.

Cei ce se denumesc “**Cei ce ascultă**” sunt cei care au auzit învățăturile Mahayana dar nu sunt pregătiți sufletește să o și practice. De aceea ei pot să asculte și chiar să învețe Mahayana, dar nu o vor practica.

Cei ce au devenit singuri Buddha, nu sunt de fapt Buddha și nu au ajuns singuri. Este doar numele lor dat acestei categorii. “Cei ce singuri au devenit Buddha”, nu sunt Buddha. Sunt persoane care în viețile trecute au avut mulți învățători dar care nu au dus drumul până la capăt.

Ei au ajuns în această viață doar ca să finalizeze drumul, de aceea nici nu caută profesori. Aceștia de la vârstă fragedă au tendința să se izoleze, merg în munți, în peșteri. Caută să-și perfecționeze și să-și finalizeze meditația. Ei pot ajunge la Nirvana dar nu și la iluminare. Numele lor este **Pratyeka**.

Strălucirea celui care are bodhicitta o întrece pe cea a tuturor “Ascultătorilor” și pe cea a tuturor “Celor care singuri au devenit Buddha”.